

Forrás: Dr. Willie Soon: Climate Change Forever. The New American, October 2025,
<https://thenewamerican.com/print/climate-change-forever/>

MINDÖRÖKKÉ KLÍMAVÁLTOZÁS

RÖVIDEN

- A világ éghajlata mindig is folyamatos változásban volt.
- A szén-dioxid az élet gáza.
- A CO₂ elleni pánikkeltésnek nincsenek tudományos alapjai.
- Ideje felhagyni a CO₂ elleni rágalomhadjárral.

Dr. Willie Soon

Dr. Willie Soon egyik társvezetője a Salem-i (Massachusetts, USA) Környezetkutató és Földtudományi Központ (Ceres Science) kutatócsoportjának, valamint önkéntes kutató Magyarországon, a soproni HUN-REN Földfizikai és Űrtudományi Kutatóintézetben.

A Föld időjárása és éghajlata mindig is folyamatos változásban volt. E változásokat a szárazföld és a tenger arányának geológiai léptékű változásai, tektonikus erők és külső hatások, mint például a Nap és a bolygók –Naprendszerünk „vándorló csillagai” – okozzák. A tudomány jelentősen előrehaladást ért el a Nap energiakibocsátása és a Föld időjárási és éghajlati rendszerei közötti szoros kapcsolat megértésében.

Aggasztó azonban, hogy tudományellenes szervezetek és globális kormányzatok most azt a felfogást terjesztik, hogy a Föld éghajlatának statikusnak és változatlanul kell maradnia. E csoportok azzal érvelnek, hogy az éghajlat a mintegy 240-260 évvel ezelőtt kezdődött ipari forradalom óta a szén-dioxid szintemelkedése miatt folyamatosan romlik. E hiedelmet annak ellenére erőltetik, hogy sem közvetlen, sem közvetett bizonyíték nem létezik arra vonatkozóan, hogy a szén-dioxid veszélyes globális felmelegedést lenne képes okozni. Mindazonáltal az efféle ismeretekkel sikerült meggyőzni a nagyrészt közönyös közvéleményt arról, hogy a Föld éghajlatát a légköri szén-dioxid csökkentésével stabilizálnunk kell, anélkül, hogy meghatároznánk, hogy mi lenne a kívánatos CO₂-koncentráció, vagy mi a „helyes” globális hőmérséklet, amit fenn kellene tartani.

Július 9-én a Laudato Si' kertben (Borgo Laudato Si') XIV. Leó pápa prédikációjában kijelentette: „a egyházon belül és kívül is imádkoznunk kell mindazok megtéréséért, akik még mindig nem ismerték fel, hogy közös földi otthonunk sürgős gondozást igényel. ... Számos olyan természeti katasztrófát látni szerte a világban, nagyon sok országban, amelyeket részben az emberi lét számos túlkapása, életmódunk okoz.

A pápa a teremtett világról való gondoskodás szeptember 1-jei globális imanapja előtt egy figyelmeztetést is kiadott:

Földünk pusztul. Mindenfelől igazságtalanság, nemzetközijog- és emberijog-sértés, súlyos egyenlőtlenség és a mindezeket tápláló kapzsiság látható, ami erdőirtáshoz, szennyezéshez és a biológiai sokféleség csökkenéséhez vezet. Az emberi tevékenység által kiváltott éghajlatváltozás okozta szélsőséges természeti jelenségek intenzitása és gyakorisága egyre nő.

Kénytelen vagyok emlékeztetni az olvasót ugyanarra, amit 10 évvel ezelőtt, a néhai Ferenc pápa által kiadott Laudato Si' enciklika megjelenésekor írtam: „Az enciklikának csak körülbelül 2%-a foglalkozik az éghajlatváltozással – a 246 tételből 4 –, és még ezekben is félígazságok vannak. A félígazságok a tudomány ellenségei, amiket ki kell irtani.”

Akkor is épp attól tartottam, amitől most is, hogy az enciklikát elősorban társadalmi és politikai indíték vezérelte, és nem a tudomány. A pápai hivatal téved, amikor elítéli a fosszilis tüzelőanyagok ember számára hasznos felhasználását, mert feljavították a földi életminőséget. Ahogy Galilei mondta 400 évvel ezelőtt, amikor a pápaság hasonlóképpen utasította el a tudományt: „Egyetlen teremtetett lénynek sincs hatalmában igaznak vagy hamisnak tekinteni a dolgokat, mert ez a dolgok saját természetén és a tényeken múlik.”

Miközben megbocsáthatjuk Ferenc pápának és XIV. Leó pápának, hogy járatlanok a klímatudományban, a légköri CO₂-vel kapcsolatos vészjósló figyelmeztetések a pánikkeltés határát súrolják. A CO₂-szint Isten nevében történő szabályozási javaslata akár viccesnek is tekinthető, ha a szén-dioxid-kibocsátás csökkentésének az ipari tevékenység elnyomásán keresztül igencsak súlyos következményei lehetnek. Nyilvánvaló, hogy az efféle intézkedések hívei egyáltalán nincsenek tisztában azzal, hogyan működik a bolygó szénciklusa. Valószínű, hogy még az emberi ipari tevékenység teljes leállítás sem csökkenti jelentősen a légköri CO₂-szintet (ami bizonyos mértékig a 2020 és 2023 közötti Covid-19 világjárvány idején is megtörtént).

Amiről az adatok mesélnek

A számok meglehetősen sokkoló CO₂-történetről árulkodnak. Nagy-Britannia szénfogyasztása például 1666 óta nem látott szintre esett vissza. Az Egyesült Államok fosszilis tüzelőanyagokból származó CO₂-kibocsátása a 2000-es évek közepén mért csúcshoz képest 18 százalékkal csökkent. 2025 júniusában az Egyesült Államok Környezetvédelmi Ügynöksége az erőművi kibocsátás 38 százalékos csökkenéséről számolt be. Az amerikai levegőminőség jobb, mint valaha, különösen Kínához és Indiához képest. Az Egyesült Királyság az 1970-es évek óta több mint 50 százalékkal csökkentette a kibocsátást. Az elmúlt évtized folyamán a CO₂-kibocsátás globálisan lényegében stagnált.

És mégis, a légköri CO₂-szint továbbra is rendületlenül emelkedik – a több évtized során meghozott áldozatok és szakpolitikai változások ellenére. E tényszerű, valós adatok arra utalnak, hogy a globális szén-dioxid-kibocsátás sokkal összetettebb annál, mint ami az emberi kibocsátások egyszerű összeadásából adódna.

A CO₂ szerepe a bioszférában

Tudományos bizonyítékok szerint a szén-dioxid az „élet gáza”: fokozza az ökoszisztémák biológiai termékenységét. Az 1800-as évek óta a Föld – így a sivatagok peremvidéke is - észrevehetően zöldőbbé vált, ugyanis, ha a CO₂-szint megemelkedik, a növények hatékonyabban használják fel a vizet. Ezzel szemben a legnagyobb eljegesedések gyakran „jégkorszakoknak” nevezett időszakaiban az alacsony CO₂-szint a növényzet és az állatvilág számára barátságtalan körülményeket teremtett. A mai légköri CO₂-koncentráció mindössze 0,043 százalék. Ez egyáltalán nem veszélyes, sőt, a bioszféra igazi felvirágzásához talán még nem is optimális.

Mi a helyzet magával az éghajlattal?

A tudomány ezidáig nem szolgáltatott precíz definíciót az „éghajlat” (a klíma) fogalmára. Ami nem egyszerűen az időjárási mintázatok statisztikai átlaga. Az éghajlati kölcsönhatások teljes láncolata, beleértve az évszakos hőmérsékleti és csapadék-mintázatokat a földrajzilag egymástól eltérő területeken, továbbra is csak részben ismert. Azok, akik ragaszkodnak ahhoz, hogy a légköri CO₂-szint

emelkedése kizárólag negatív éghajlati hatásokhoz vezet, figyelmen kívül hagyják az életre gyakorolt jelentős pozitív hatásokat.

Elkeserítő, hogy a főbb tudományos szervezetek képtelenek az éghajlatváltozás tényszerű ismereteinek közlésére. Ehelyett az elmúlt 30-40 év folyamán számosan egy szokatlanul riogató narratívát tettek magukévá.

A Nap szerepe: valódi energiaforrásunk

Mi működteti a Föld energiarendszereit? A Nap – a mi Fényes Narancssárga Gömbünk (angolul Bright Orange Ball, BOB) – az összes földi energia 99,99 százalékát biztosítja, beleértve a fotoszintézist is. A tudomány az elmúlt 2,5 millió év jégkorszakainak és meleg időszakainak időzítését az 1940-es évek óta a Nap-Föld pályakonfiguráció változásaihoz köti. A műholdadatok megerősítik, hogy a Nap nem egy állandó és változatlan villanykörte; kibocsátása (beleértve az ultraibolya és röntgensugárzást is) jelentősen változik. Ezek az energetikai eltolódások akár a génmutációkban és az élet evolúciójában is szerepet játszhatnak.

A Környezetkutató és Földtudományi Központból (Ceres Science) olyan tanulmányokat is közzé tettünk, amelyek szerint a Föld hőmérsékleti változékonyságának nagy részét – talán az egészét is – naptevékenység magyarázza. A Nap és a Föld változásainak valódi dinamikájának feltárásához azonban (amit a tudományellenes aktivisták következetesen figyelmen kívül hagynak) további kutatásokra van szükség.

Városi hőség és klímanarratívák

Kutatásaink megerősítik, hogy az először a 19. századi Londonban leírt ún. városi hősziget jelentősen befolyásolja a globális hőmérsékleti adatokat. E megállapítást Dr. Roy Spencer és Dr. John Christy friss, független tanulmánya az amerikai hőmérsékleti adatokra is igazolja. Mindezek az eredmények megkérdőjelezzik az ENSZ Éghajlatváltozási Kormányközi Testülete (IPCC) által hangoztatott évtizedek óta sulykolt „globális felmelegedést” vagy „globális megfővést”, sőt még XIV. Leó pápa „lángoló világról” szóló állításait is.

Az IPCC folyamatos és gyorsuló felmelegedést előrejelző számítógépes modelljeivel ellentétben a valós adatok azt mutatják, hogy a hőmérsékletnek néhány évtizedes léptékű ingadozásai vannak a meleg és a hűvös fázisok között.

Tudományetika kontra szemezgetéses narratívák

Legújabb ikertanulmányunkban (amiben a két leghatékonyabb modern eszköztárat – a Nagy Nyelvi Modelleket és a Tudomány Előrejelzési Elveit – használjuk) kritikusan értékelést adunk az IPCC 2021-2023-as jelentéseiről. A következtetés az, hogy a jelentések a legjobb esetben is szelektívnek, a legrosszabb esetben pedig szándékosan félrevezetőnek minősíthetők. Az IPCC 35 éves hozzáállása inkább tudományellenes, mint tudományos.

Ideje felhagyni a szén-dioxid elleni könyörtelen rágalomhadjárral. A földi emberi élet javítására tett erőfeszítéseinket tudománynak és az észnek, nem pedig a félelemnek kell irányítania. Az USA Függetlenségi Nyilatkozatában rögzítetteknek megfelelően is továbbra is az élet, a szabadság és a boldogságkeresés elvi iránytűjét kell követnünk.

Talán helyénvaló befejezésül XIV. Leó pápa szavait idézni: „Ez legyen az a harmónia, amit szerte a világon terjesztünk.”

Magyar fordítás: Szarka László Csaba (2025.09.30.)